

Sygn. akt VIII Po 15/18

POSTANOWIENIE

Dnia 18 października 2018 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie

VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO	Ewa Gulska
Protokolant		p.o. prot. sąd. Marzena Sidor

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 października 2018 roku w L.

sprawy z wniosku Komitetu Wyborczego (...) (...) w K.

z udziałem S. G. i (...) w P.

w trybie art. 111 ustawy Kodeks wyborczy

postanawia:

I. wniosek oddalić;

II. zasądzić od Komitetu Wyborczego (...) (...) w K. na rzecz (...) (...) w P. kwotę 240 zł (dwieście czterdzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt VIII Po 15/18

UZASADNIENIE

We wniosku z dnia 17 października 2018 roku o wydanie orzeczenia w trybie wyborczym Komitet Wyborczy (...) (...) reprezentowany R. B. podstawie art. 111 § 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 roku Kodeks wyborczy (Dz. U. z 2018 roku, poz. 754), wniósł w związku z rozpowszechnianiem nieprawdziwych informacji przez uczestników, o wydanie orzeczenia o treści: -

-w stosunku do S. G.:

a) zamieszczenia, w wydaniu internetowym tygodnika (...), na pierwszej stronie oraz na portalu społecznościowym F. tegoż tygodnika i na pierwszej stronie najbliższego wydania w formie drukowanej, przeprosin o treści „Przepraszam Kandydata na Wójta Gminy K. J. (1) P. zgłoszonego przez (...)Z. P., że w swych wypowiedziach podczas kampanii wyborczej podawałem nieprawdę w swych twierdzeniach, że po wygranych wyborach zamierza zwolnić 50 % pracowników Urzędu Gminy w K. oraz, że jest krętaczem i kłamcą”

b) zamieszczenia, w wydaniu internetowym tygodnika (...), na pierwszej stronie oraz na portalu społecznościowym facebook tegoż tygodnika przeprosin o treści: "Przepraszam kandydata na radnego Gminy K. M. G. zgłoszonego(...) Z. P., że w swych wypowiedziach podczas kampanii wyborczej podawałem nieprawdę, że P.M. G. zastraszał przed

kandydowaniem w wyborach oraz że wywiera wpływ na współpracowników w miejscu zatrudnienia by nie przejawiali aktywności społeczno-politycznej w wyborach samorządowych, czym naruszyłem jego dobre imię” .

c) w związku z żądaniem pod lit. b domagał się nakazania zamieszczenia w centrum miejscowości S. baneru o wymiarach co najmniej 1,5m x 1 m, zawierającego treść: "Przepraszam P. M. G. (2), że w swych wypowiedziach podczas kampanii wyborczej podawałem nieprawdę, że pomówiłem go o rozsiewanie plotek i wywieranie niedozwolonego wpływu na inne osoby, by te powstrzymały się od aktywności politycznej”.

d) nakazania wpłacenia kwoty 3000 zł na rzecz organizacji pożytku publicznego: Stowarzyszenie (...), konto (...) z dopiskiem „C. poszkodowani przez żywioł”

e) zakazu rozpowszechniania powołanych pod lit. a) nieprawdziwych informacji w trakcie kampanii

- w stosunku do(...) (...)

-zamieszczenia sprostowania w związku z art 31a ustawy Prawo prasowe w wydaniu internetowym tygodnika (...) o treści: "Przepraszamy kandydata na Wójta Gminy K. J. (2) P. zgłoszonemu(...) Z. P., że w wydaniu naszego tygodnika z dnia (...) października 2018 roku, (...) na pierwszej stronie podaliśmy nierzetelną informację, która mogła wprowadzić w błąd wyborców co wyników wyborów”

W uzasadnieniu wniosku wskazano, że w dniu 14 października 2018 roku na zebraniach wyborczych urzędującego wójta z mieszkańcami (...)i S. w remizie(...) w S. oraz w miejscowości K. i S. kandydat na wójta S. G.: zastraszał wyborców kłamiąc, że J. P. opowiada po swoich spotkaniach, że po wygranych wyborach zwolni (...) pracowników Urzędu Gminy w K., oczerniał kandydata na wójta J. P. że jest krętaczem i kłamcą nadto, że pomawiał i oczernił kandydata na radnego - p.M. G., że ten rozsiewa plotki oraz zastrasza i wywiera wpływ na inne osoby aby nie kandydowały w wyborach które to informacje są nieprawdziwe, szkalują dobre imię kandydata na Wójta Gminy K.(...) Z. P. . J. P. oraz na radnego - p.M. G. (2) i przez to oddziałują w sposób nieuprawniony i negatywny na decyzje wyborcze wyborców.

Zaznaczył, że uczestnik (...) jest odpowiedzialny za treść zamieszczonych w prasie ogłoszeń i informacji dopuścił do publikacji informację, która w toku wiedzonej kampanii wyborczej zawiera stwierdzenia nieprawdziwe - w zakresie sformułowania zamieszczonego na pierwszej stronie periodyku. Owa nieprawdziwość informacji wiąże się z charakterem powołanego podmiotu, tj. prowadzone w trybie art. 111 Kodeksu wyborczego postępowanie do którego odnosi się przedmiotowa zajawka i szerzej artykuł zamieszczony na dalszych szpaltach gazety (w załączeniu kopie), prowadzone było z wniosku (...), nie zaś urzędującego wójta. Nadto sformułowany przekaz fałszuje fakty także w warstwie oddziaływania na świadomość wyborców, bowiem kształtuje (może kształtować) przekonanie, że urzędujący wójt już wygrał - także przysze wybory, przy czym zarzutu nie można by formułować, gdyby artykuł zamieszczono na tej samej stronie, co odwołanie do niego (a to nie miało miejsca). Wszystkie te okoliczności stanowią miarę nierzetelności, która wobec podniesionych uwarunkowań wymaga sprostowania, jak w petitum wniosku (k. 3-5).

W odpowiedzi na wniosek uczestnik S. G. oświadczył, że nie uznaje wniosku i wnosi o jego oddalenie w całości. Jednocześnie domagał się przeprowadzenia dowodu z zeznań:

-Z. S. na okoliczność zastraszania kandydata (...) Z. P., aby nie kandydował w wyborach samorządowych w 2018 roku;

-M. B., na okoliczność rozpowszechniania przez J. P. nieprawdziwych informacji o znacznie zawyżonym wydatku z budżetu gminy na zakupu i ułożenie drogi z płyt z miejscowości S..

Ponadto wniósł o przeprowadzenie dowodu z wydruku z portalu F. z konta J. P. z dnia 13 października 2018 roku oraz załączenie akt postępowania tutejszego Sądu o sygn. akt I Ns 384/18.

W uzasadnieniu wskazał, że zaprzecza , jakoby podczas zebrań wyborczych w dniu 14 października 2018 roku informował wyborców o tym, że przypadku wygranych wyborów na Wójta na Gminy K. J. P., dokonałby zwolnienia

(...) pracowników. Wskazał, że na zebraniu wyborczym w P. informował mieszkańców, że J. P. jest kłamcą i krętą. Zaprzeczył także, aby pomawiał i oczerniał kandydata na radnego M. G. (2). Wskazał, że informacje o rezygnacji z kandydowania jednej z kandydatek na radną Gminy K. były rozpowszechniane przez samego M. G. (2), jakoby związek z tym miał fakt zatrudnienia jej małżonka z jednostce organizacyjnej Gminy K.. (k. 21-37).

Wnioskodawca zmodyfikował, żądania i wskazał,

-że w punkcie a wnosi o zamieszczenie, w wydaniu internetowym tygodnika (...), na pierwszej stronie oraz na portalu społecznościowym F. tegoż tygodnika i na pierwszej stronie najbliższego wydania w formie drukowanej, przeprosin o treści „Przepraszam Kandydata na Wójta Gminy K. J. (1) P. zgłoszonego przez (...) Z. P., że w swych wypowiedziach podczas kampanii wyborczej podawałem nieprawdę w swych twierdzeniach, że po wygranych wyborach zamierza zwolnić(...) pracowników Urzędu Gminy w K. oraz, że jest krętaczem i kłamcą”

- że w punkcie b wnosi o nakazanie zamieszczenia w wydaniu internetowym (...), a na pierwszej stronie oraz na portalu społecznościowym facebook tegoż tygodnika, przeprosin o treści: "Przepraszam kandydata na radnego Gminy K. M. G. zgłoszonego(...) Z. P., że w swych wypowiedziach podczas kampanii wyborczej podawałem nieprawdę, że(...)rozpowszechnia informację, iż S. G. zastrasza przed kandydowaniem w wyborach i że wywiera wpływ na współpracowników w miejscu zatrudnienia by nie przejawiali aktywności społeczno-politycznej w wyborach samorządowych, czym naruszyłem jego dobre imię” .

-że w punkcie c wnosi o nakazanie zamieszczenia w centrum miejscowości S. baneru o wymiarach co najmniej 1,5m x 1 m, zawierającego treść: "Przepraszam P. M. G. (2), że w swych wypowiedziach podczas kampanii wyborczej podawałem nieprawdę, że pomówiłem go rozsiewanie plotek w miejscu pracy"(k.39-41 a.s.).

Na rozprawie w dniu 18 października 2018 roku pełnomocnika (...) wniósł o oddalenie wniosku i zasądzenie kosztów postępowania według norm prawem przepisanych.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

S. G. i J. P. są kandydatami na Wójta Gminy K.. W dniu 14 października 2018 roku S. G. odbywał spotkanie z wyborcami w ramach prowadzonej kampanii wyborczej w miejscowości S.. W czasie tego spotkania wskazywał, że jeśli wygra wybory to wyemituje obligacje, a jeśli jego konkurent J. P. wygra wybory to, może zrezygnować z tego pomysłu i zwolnić 50 % pracowników Urzędu Gminy (zeznania S. G. k. 42v-43, 43v-44, zeznania świadków: P. G. k. 46-46v K. S. k.47v-48, Z. S. k. 47-47v).

W trakcie przedmiotowego spotkania w którym uczestniczyło około 20-30 z pośród około 100 mieszkańców (...) i N., S. G. zwrócił się do M. G. (2) i podniósł, że rozpowszechnia on twierdzenia, że wójt zmusił do zrezygnowania z kandydowania do Rady Gminy jedną z kandydatek na radnego, a mianowicie M. M. (zeznania świadków: P. G. k. 46-46v K. S. k.47v-48, Z. S. k. 47-47v, M. M. (1) k.46v-47, M. G. (2) k. 44-44v a.s.) M. M. (2) zrezygnowała z kandydowania do Rady Gminy K. (niesporne).

Na pierwszej stronie tygodnika (...) z dnia (...)października 2018 r., (...) zamieszczono informacje, że „Wójt wygrał z rywalem w sądzie” W treści artykułu opisano postępowanie przed Sądem Okręgowym w Lublinie” (publikacja k. 7-8 , zeznania M. P. k. 45v-46 a.s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zeznań uczestnika S. G., przedstawiciela uczestnika M. P. i zeznań świadków: M. G. (2), P. G., M. M. (1), Z. S. i K. S. oraz dowodów z dokumentów.

Sąd podzielił zeznania uczestnika S. G., albowiem znajduję potwierdzenie w zeznaniach świadków: P. G., Z. S. i K. S.. Ze zgodnych zeznań tych osób wynika, że podczas spotkania wyborczego w dniu 14 października 2018 roku S. G. wskazał, że jeśli wygra wybory to wyemituje obligacje, a jeśli jego konkurent J. P. wygra wybory to, może zrezygnować z tego pomysłu i zwolnić(...) pracowników Urzędu Gminy K.. Wskazać przy należy, że świadkowie byli obecni na spotkaniu

z uczestnikiem w dniu 14 października 2018 roku. Ich zeznania były spójne i logiczne, a ponadto wzajemnie ze sobą korelowały. Ponadto pochodziły od osób nie zainteresowanych wynikiem sprawy.

Sąd podzielił zeznania M. G. (2) w zakresie jakim wskazywał, że na spotkaniu wyborczym ze S. G. powiedział on do świadka, iż rozpowszechnia plotki o tym, że zmusił do zrezygnowania z kandydowania do Rady Gminy M. M. (2). W tej części korelowały z zeznaniami świadków: P. G., M. M. (1), K. S. i Z. S.. W pozostałej części Sąd nie dał wiary zeznaniom M. G. (2) albowiem nie znajdowały potwierdzenia w materiale dowodowym.

Sąd podzielił zeznania M. P. albowiem były spójne, logiczne i znajdowały potwierdzenia w dowodach z dokumentów. .

Sąd pominął przy ustaleniu stanu faktycznego zeznania świadka T. J. (k.45v) i J. S. (k. 46), którzy wskazywali że nie mieli wiedzy na temat spotkań wyborczych uczestnika S. G..

Sąd pominął również przy ustalaniu stanu faktycznego zeznania reprezentanta wnioskodawcy R. B. i J. P.. Z ich zeznań wynika, że nie byli uczestnikiem spotkania ze S. G. w dniu 14 października 2018 roku, a o wszystkich okolicznościach związanych z tym spotkaniem dowiedzieli się od M. G. (2). W związku z powyższym Sąd nie uznał jego zeznań za miarodajnych.

Sąd oddalił wniosek dowodowy o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka M. B. ponieważ dowód ten nie miał znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy .

Sąd obdarzył wiarą dowody z dokumentów, gdyż nie budziły wątpliwości co do treści, formy, nie zostały również zakwestionowane przez strony.

Wniosek nie jest zasadny.

W myśl art. 111 § 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 roku Kodeks wyborczy (tekst jednolity: Dz. U. z 2018 roku poz. 754,), jeżeli rozpowszechniane, w tym również w prasie w rozumieniu ustawy z dnia 26 stycznia 1984 roku - Prawo prasowe (Dz. U. Nr 5, poz. 24, ze zmianami), materiały wyborcze, w szczególności plakaty, ulotki i hasła, a także wypowiedzi lub inne formy prowadzonej agitacji wyborczej, zawierają informacje nieprawdziwe, kandydat lub pełnomocnik wyborczy zainteresowanego komitetu wyborczego ma prawo wnieść do sądu okręgowego wniosek o wydanie orzeczenia:

- 1) zakazu rozpowszechniania takich informacji;
- 2) przepadku materiałów wyborczych zawierających takie informacje;
- 3) nakazania sprostowania takich informacji;
- 4) nakazania publikacji odpowiedzi na stwierdzenia naruszające dobra osobiste;
- 5) nakazania przeproszenia osoby, której dobra osobiste zostały naruszone;
- 6) nakazania uczestnikowi postępowania wpłacenia kwoty do 100.000 złotych na rzecz organizacji pożytku publicznego.

Natomiast z § 2 powołanego artykułu wynika, że Sąd Okręgowy rozpoznaje ten wniosek, w ciągu 24 godzin w postępowaniu nieprocesowym.

Jak podkreśla się w doktrynie i judykaturze, omawiany przepis ustanawia szczególną ochronę prawną prawdziwości informacji w okresie kampanii wyborczej, kończącej się na 24 godziny przed dniem głosowania, zapewniając rzetelność kampanii i unikanie sytuacji, w których publikowanie materiałów z nieprawdziwymi materiałami mogłoby wpłynąć na ostateczne rozstrzygnięcie podjęte w głosowaniu (por. P. Uziębło „Komentarz do art. 35 ustawy o referendum lokalnym" Lex 2008, t. I; M. Gapski „Udział sądów w procedurze przeprowadzania referendum lokalnego" Samorząd Terytorialny 2012/7-8, s.106-119).

W trybie wskazanego przepisu przedmiotem ochrony sądowej jest wyłącznie prawdziwość danych reprezentowanych w trakcie kampanii wyborczej (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 13 października 1998 roku, I ACz 1026/98, OSA z 2000 roku, Nr 4, poz. 17). Tym samym ochrona prawna wywodzona z art. 111 Kodeksu wyborczego dotyczy tylko i wyłącznie podawanych w materiałach wyborczych faktów, natomiast pozbawione ochrony są prezentowane przez kandydatów przemyślenia, komentarze, hipotezy, wnioski, oceny, postulaty, poglądy i opinie, które jedynie na faktach się opierają.

Tylko fakt ma bowiem charakter obiektywny. Każda ocena jest zatem subiektywna, w zależności od punktu widzenia osoby jej dokonującej. Jest wyrazem prezentowanego poglądu na daną kwestię związanego z wykształceniem, doświadczeniem, życiowym, wiarą, przekonaniem danej osoby. Tego rodzaju wypowiedzi nie poddają się ocenie według kryterium „prawda” – „fałsz”, albowiem oczywistym jest, że w ten sposób weryfikować można wyłącznie fakty. Wypowiedź o charakterze ocennym, stanowiąc przez to subiektywne stanowisko jej autora nie może zostać uznana za bezprawną, z uwagi na okoliczność, iż wolność wyrażania swoich poglądów jest wartością chronioną konstytucyjnie (art. 31 i 54 Konstytucji RP) oraz regulacjami międzynarodowymi (Art. 10 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności sporządzona w Rzymie w dniu 4 listopada 1950 roku, zmieniona następnie Protokołami nr 3, 5 i 8 oraz uzupełniona Protokołem nr 2 (Dz. U. z dnia 10 lipca 1993 roku, nr 61 poz. 284)). W Konwencji wyjaśniono między innymi, że wolność wyrażania opinii obejmuje wolność posiadania poglądów oraz otrzymywania i przekazywania informacji i idei bez ingerencji władz publicznych i bez względu na granice państwowe. Korzystanie z tych wolności pociągających za sobą obowiązki i odpowiedzialność może podlegać takim wymogom formalnym, warunkom, ograniczeniom i sankcjom, jakie są przewidziane przez ustawę i niezbędne w społeczeństwie demokratycznym w interesie bezpieczeństwa państwowego, integralności terytorialnej lub bezpieczeństwa publicznego ze względu na konieczność zapobieżenia zakłóceniu porządku lub przestępstwu, z uwagi na ochronę zdrowia i moralności, ochronę dobrego imienia i praw innych osób oraz ze względu na zapobieżenie ujawnieniu informacji poufnych lub na zagwarantowanie powagi i bezstronności władzy sądowej.

Biorąc pod uwagę powyższe wywody, w pełni aktualne pozostaje (mimo wydania na gruncie ustawy Ordynacja wyborcza) stanowisko Sądu Apelacyjnego w Katowicach wyrażone w wyroku z dnia 1 października 1998 roku (I ACz 972/98, Lex nr 39618), gdzie wskazano, że nie można nikomu zabronić wyrażania swoich sądów i dokonywania ocen, o ile nie naruszają one dóbr osobistych innej osoby. Nawet naruszenie dóbr osobistych, o ile nie wyczerpuje przesłanek określonych w treści art. 111 § 1 Kodeksu wyborczego, nie podlega ochronie w trybie tego przepisu (w trybie „postępowania przyspieszonego”), albowiem nie może on być, jako norma szczególna, interpretowany rozszerzająco. Co istotnie granice możliwej do zaakceptowania krytyki w przypadku polityków są szersze niż w odniesieniu do osób prywatnych. W odróżnieniu od tych ostatnich, politycy muszą być przygotowani i świadomi tego, że ich słowa i działania podlegają szczególowej analizie przez dziennikarzy i społeczeństwo, a w konsekwencji muszą okazywać większą tolerancję (por. wyrok Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w sprawie L. przeciwko Austria, z 8 lipca 1986 roku, Seria A nr 103, p. 26).

Podnieść wreszcie należy, że zgodnie z treścią art. 6 ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Odnosząc się do poszczególnych zarzutów zawartych we wniosku o wydanie orzeczenia w trybie wyborczym wskazać należy, nie są one zasadne.

Analiza zgromadzonych dowodów wskazuje, że na spotkaniu wyborczym w dniu 14 października 2018 roku S. G. podnosił, że jeśli wygra wybory to wyemituje obligacje, a jeśli jego konkurent J. P. wygra wybory to, może zrezygnować z tego pomysłu i zwolnić (...) pracowników Urzędu Gminy. Nie twierdził, zatem że J. P. po wygranych wyborach zamierza zwolnić (...) pracowników Urzędu Gminy K.. Wypowiedź S. G. była związana z zadłużeniem Gminy i emisją obligacji. Ponadto w ocenie Sądu wypowiedź jaka faktycznie padła na spotkaniu wyborczym w dniu 14 października 2018 roku wyrażała zaprezentowaną przez uczestnika opinię, pogląd na temat sposobu sprawowania przez J. P. funkcji wójta, po ewentualnym wygraniu wyborów, które ze swej istoty powiązane są z subiektywnym spojrzeniem osoby je

wyrażającej. Treści stanowiące ocenę nie podlegają weryfikacji pod kątem wiarygodności, gdyż odnosi się ona jedynie do faktów a nie do ocen, sądów czy poglądów.

Sformułowane przez wnioskodawcę żądania: zakazania rozpowszechniania nieprawdziwych informacji, iż J. P. jest krętaczką i kłamcą, niemal wprost żądają ochrony jej dóbr osobistych. Już tylko z tych względów roszczenia te uchylają się ocenie dokonywanej w trybie niniejszego postępowania. Wskazać należy, że subiektywna ocena postępowania J. P. nie podlega kognicji. Nie podlegają bowiem w niniejszym postępowaniu oceny, nawet nieprzychylnie i naruszające dobre imię i cześć,

Brak było podstaw do udzielenia również M. G. (2) ochrony prawnej. Faktem jest, że podczas spotkania wyborczego w dniu 14 października 2016 roku, S. G. zwrócił się bezpośrednio do M. G. (2) i podniósł, że rozpowszechnia twierdzenia, że zmusił do zrezygnowania z kandydowania do Rady Gminy jedną z kandydatek na radnego, a mianowicie M. M.. Sformułowania to nie miało również charakteru informacji w rozumieniu cytowanego art. 111 Kodeks Wyborczego, a charakter subiektywny, ocenny. Wyrażały zaprezentowaną przez uczestnika opinię, pogląd. Treści stanowiące ocenę nie podlegają weryfikacji pod kątem wiarygodności, gdyż odnosi się ona jedynie do faktów a nie do ocen, sądów czy poglądów

Finalnie wskazać należy, że bezzasadnie wnioskodawca podnosi że w wydaniu tygodnika (...) (...) z (...) na pierwszej stronie podano nierzetelną informację, że postępowanie przed Sądem Okręgowym w Lublinie w L. zostało wszczęte przez urzędującego Wójta, a sformułowany przekaz fałszuje fakty, także w warstwie oddziaływania na świadomość wyborców, kształtując przekonanie, że urzędujący wójt już wygrał wybory.

Zdaniem Sądu przedmiotowy artykuł nie zawiera treści nieprawdziwych, albowiem uczestnik S. G. jest faktycznie aktualnie urzędującym wójtem Gminy K.. Sąd nie dopatrył się również, aby tytuł artykułu sugerował, że urzędujący wójt wygrał przyszłe wybory. Jego analiza wskazuje, że w tytule podano jedynie fakt, iż urzędujący Wójt wygrał spór sądowy z J. P., co w żaden sposób nie sugeruje, że S. G. wygrał już wybory. Zaznaczyć należy, że przedmiotowy artykuł został opublikowany już po uprawomocnieniu się orzeczenia.

Na koniec należy wskazać, że brak możliwości skorzystania z szybkiego trybu dochodzenia swych praw w trybie wyborczym nie wyłącza możliwości, w sytuacji gdy ocena i krytyka są nieuprawnione, poszukiwania ochrony prawnej, czy też żądania usunięcia skutków naruszenia dóbr osobistych na zasadach ogólnych przewidzianych w art. 24 k.c. (postanowienie Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 19.11.2006, I Acz 872/06).

Przepis art. 113 Kodeksu wyborczego stanowi, że wykonanie uprawnień wynikających z kodeksu nie ogranicza możliwości dochodzenia przez osoby pokrzywdzone lub poszkodowane uprawnień na podstawie przepisów innych ustaw, wobec osób, których działanie lub zaniechania w toku kampanii wyborczej naruszyło cudze dobra osobiste lub majątkowe.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 520 § 2 k.p.c. z uwagi na wynik sprawy. Wysokość kosztów została ustalona na podstawie § 8 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. 201 r., poz. 1800).

Z uwagi na powyższe na podstawie powołanych przepisów Sąd Okręgowy orzekł jak w postanowieniu.

,